

Što nam donose mjere demografske politike Kolinde Grabar Kitarović?

hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/pitali-smo/29674-o-demografskim-mjerama-predsjednice-republike.html

June 19, 2018

Protekli tjedan Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović predstavila je mjere demografske politike, što je izazvalo pozornost medija, ali i izvršne vlasti s kojom Predsjednica s nerijetko vodi polemike posljednjih mjeseci.

Što nam donose mjere demografske politike, koliko su političari uopće svjesni važnosti demografske problematike, postoji li sukob na između „dva brda“ – ova i druga pitanja za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća komentiraju: Maja Runje, Miljenko Stojić, Stipe Kutleša, Mate Knezović, Ivan Poljaković, Anđelko Kaćunko, Kazimir Mikašek Kazo i Ivan Jaklin.

Maja Runje: Nama trebaju snažne osobe

Slušala sam predsjednicu Grabar Kitarović, i to pažljivo: više dodatne vrijednosti,

usklađivanje obrazovnog sustava s
MilitavostKolinda Grabar Kitarović
sigurno je posvećena svom poslu, topla
je i vrlo je marljiva. Nada Murganić je,
vjerujem, poštena osoba. A Andrej
Plenković ima nekih sposobnosti. Ali
njihova okrenutost Hrvatskoj je mlitava,
a plodovi njihova rada su samo skromni.
Čudno je što si još dopuštaju i prepirke i
dječje igrice za moć. Nama trebaju
snažne osobe.tržištem rada,
delimitiranje rodiljnih naknada... Učinilo
mi se da riječi ne ispunja snaga
autoriteta, da su dosadne. Nije to bilo
ono: „Kažem vam, bit će ovako pa izgubila ja i glavu“!

A uvjerljivost ministrice demografije i obitelji Nade Murganić! Gutala je u središnjem dnevniku ljutnju i hrabro isticala da su vlada i njezino ministarstvo sve te mjere ionako već pokrenuli. Jedino, mučila se s hrvatskim. Nije lako dovršiti rečenice, pa ih i posložiti da misli pristanu jedne uz druge. Ali zato predsjednik vlade Plenković zna hrvatski, ležerno je objasnio da se predsjednica šali. On jedini ima pregled, zna, i puno je pametniji.

Teško Hrvatskoj! Ivan Mesić, seljak u selu Mušaluku pokraj Ličkog Osika, rekao nam je prošli tjedan da za pet godina u njegovu kraju ne će biti žive duše nastavi li politika ovako.

Kolinda Grabar Kitarović sigurno je posvećena svom poslu, topla je i vrlo je marljiva. Nada Murganić je, vjerujem, poštena osoba. A Andrej Plenković ima nekih sposobnosti. Ali njihova okrenutost Hrvatskoj je mlitava, a plodovi njihova rada su samo skromni. Čudno je što si još dopuštaju i prepirke i dječje igrice za moć.

Nama trebaju snažne osobe. Slične onim hrvatskim prvacima čijih bismo se imena sjetili da nas probude u sred noći.

Fra Miljenko Stojić: Ljubavlju i žrtvom za domovinu

Dok ovih dana razmišljam o govoru o demografskoj obnovi našega naroda, te reakciji političara i medija, pada mi na pamet jedan srednjoškolski list koji sam nedavno čitao. Prepun je naše mladosti, posebno maturanata koji su dovršili svoje školovanje. I onda mi oči probode članak: »Ex-Ju glazba«. Donesene slike i podnaslovi smjesta rekoše da to nije nikakav kritički govor, već divljenje »našoj« prošlosti. Ostao sam bez riječi.

Kako se taj članak mogao pojaviti u tim novinama, kako ga je netko među nama mogao napisati? Meni se čini da je tu odgovor na demografsku politiku. Kako?

Nezaboravni don Anto Baković desetljećima je govorio: »Jedno dijete više«. Neki su mu se među nama smijali, ne samo u ono

jugokomunističko vrijeme, možda sada

čak i više. A on je bio neumoran. Još od studentskih dana shvatio je što je totalitarizam. Jugokomunizam ga je uhićivao više puta, osuđivao na duge tamničke godine, ali on se nije dao slomiti. Volio je svoju domovinu, volio je svoj hrvatski puk. I kao takav pošao je pred lice Svevišnjega.

S druge strane neki još prije pođoše na taj dugo željkovani Zapad kad zlosretni Tito zbog pragmatičnih razloga otvori granice. I tamo polako upijahu njegove životne stavove. Umjesto mnogočlane obitelji, iz kakve su potekli, zadovoljiše se puno manjom, ona koja može stati u srednje zapadno vozilo. Postupiše tako i kod kuće, samo vozilo bi puno manje. Nisu slušali don Antu, nego išli nekim svojim maglovitim putem.

Dođe Domovinski rat. U onima koje nije zahvatila jugokomunistička namisao zakuca hrvatsko junačko srce. Išli su njime na oružje, na čelik. I pobijedili su. Nažalost neki su izginuli. A u to isto vrijeme određena naša druga djeca gledaše kako izbjeći taj rat. Jedni se skrasiše u inozemstvu, drugi se skloniše u zavjetrinu, treći zaposjedoše radna mjesta u tvornicama, školama, medijima...

Pa onda dođe nesretna 2.000. Veliki povratak jugokomunista na društvenu pozornicu. Nije više važno čijom zaslugom. Ujediniše se sa svojom braćom još na početku Domovinskog rata lijepo raspoređenom po drugim strankama i rastakanje hrvatske države poče. Najprije nasrnuše na branitelje, zajedno sa svojim pomagačima iz inozemstva. Progonili su ih kao zvijeri u šumi. Poče tada i nenadzirana rasprodaja hrvatskog bogatstva. U međuvremenu stade stasavati i Agrokor. A da se puk ne bi dosjetio što se sprema, rasprodani mediji svaljivaše krivicu na prvog hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmana i sve one koji ga slijede.

Danas znamo gdje smo došli. Puno toga rasprodano, Agrokor nam opasno zasjeo za vrat. Djece se i nadalje malo BakovićNezaboravni don Anto Baković desetljećima je govorio: »Jedno dijete više«. Neki su mu se među nama smijali, ne samo u ono jugokomunističko vrijeme, možda sada čak i više. A on je bio neumoran. Još od studentskih dana shvatio je što je totalitarizam. Jugokomunizam ga je uhićivao više puta, osuđivao na duge tamničke godine, ali on se nije dao slomiti. Volio je svoju domovinu, volio je svoj hrvatski puk. I kao takav pošao je pred lice Svevišnjega.rađa, a ono što se rodilo čim ojača ode nekuda u bijeli svijet. Političari dotle zabavljaju i sebe i nevoljni puk, naravno čast iznimkama. Čine to zbog toga što što ne vole hrvatsku državu, što se ne žele baš nimalo za nju žrtvovati. Tako i one mjere koje naizgled donesu nemaju učinka, budući da ih oni sami nastoje spriječiti u njihovu djelovanju. Ipak, nije sve tako crno.

Ovih dana građanska inicijativa Narod odlučuje predavala je one potpise za referendum. Ne ćemo sada o toj problematici, nego kratko o ugođaju koji je tom prilikom vladao. Pjevale su se domoljubne pjesme, one kad ti je duša puna, a ne one koje u sebi nose pečat političke korektnosti. Iz toga se može izvući sljedeći zaključak. Da su se ovakve pjesme pjevale kroz proteklo vrijeme u medijima, među političarima, među znanstvenicima... ne bismo danas govorili o demografskoj katastrofi. Umjesto toga pucali bismo od života i budućnosti koja nam se smiješi. Ne može se to zaista postići s ex-ju glazbom (za što su poglavito krivi mediji), s političarom Nenadom Stazićem koji usred Hrvatskog (nekada državnog) sabora viče da su nas jugokomunisti malo poklali 1945., s Miloradom Pupovcem koji nam se, između ostaloga, neprestano ruga kroz svoje Novosti, ma jednostavno s jugoslavenskom namisli u glavi. Nju odatle treba protjerati, odnosno treba lustrirati one koji su to zaslužili. Ne nasjedajmo na to da smo podijeljeni. Nismo! Jedino među nama ima onih koji igraju za nekoga drugoga, a ne za nas. A to nije podijeljenost, to je izdaja.

Moramo, dakle, liječiti uzroke a ne posljedice. Vratio bih se na naslov. Počnimo voljeti svoju domovinu i žrtvovati se za nju. One koji to ne žele, gurnimo u stranu. Tada će nas i biti više, i više nikamo nećemo ići, izgradit ćemo svoju domovinu s obje strane granice...

Stipe Kutleša: Političari probleme više stvaraju nego što ih rješavaju

Suočena s problemom demografske politike predsjednica Kolinda Grabar Kitarović je izrekla jednu neobično važnu tvrdnju koju neki pojedinci i udruge ponavljaju već pet godina, a to je da su Hrvatskoj nužne duboke i korjenite društvene promjene kako bi uspjeh demografskih mjera bio potpun. Ali KatastrofaUspostavom samostalne Hrvatske stvari se nisu kretale nabolje nego samo nagore u svakom pogledu što je kao posljedicu izazvalo demografsku katastrofu upravo posljednjih nekoliko godina. Proces još traje s tendencijom još većeg iseljavanja i pogoršavanja stanja u zemlji. Demografi i drugi stručnjaci su upozoravali već odavno na ozbiljnost situacije. Bezobrazni i bahati političari nisu nikada imali volju saslušati stručnjake. Zašto i bi kad im oni ometaju lagodan i ničim zaslužen privilegirani položaj u društvu? Istina ipak boli i nije je ugodno slušati; umjesto toga bolje je živjeti u svijetu privida i laži. To političari u Hrvatskoj i rade.ne samo demografskih nego bez korjenite promjene in capite et in membris (u glavi i u udovima, tj. u cjelini) nema nikakva napretka.

Demografski problem Hrvatske nije od jučer. Nije ni od Domovinskog rata nego od posljedica drugog svjetskog rata i poraća. Istrebljivanje hrvatskog naroda u komunističkoj eri i njegovo iseljavanje bili su programirani. Uspostavom samostalne Hrvatske stvari se nisu kretale nabolje nego samo nagore u svakom pogledu što je kao posljedicu izazvalo demografsku katastrofu upravo posljednjih nekoliko godina. Proces još traje s tendencijom još većeg iseljavanja i pogoršavanja stanja u zemlji. Demografi i drugi stručnjaci su upozoravali već odavno na ozbiljnost situacije. Bezobrazni i bahati političari nisu nikada imali volju saslušati stručnjake. Zašto i bi kad im oni ometaju lagodan i ničim zaslužen privilegirani položaj u društvu? Istina ipak boli i nije je ugodno slušati; umjesto toga bolje je živjeti u svijetu privida i laži. To političari u Hrvatskoj i rade.

Nije istina da nisu znali za probleme. Ne samo da su znali nego su ih sami proizvodili, svjesno ili nesvjesno, programirano ili posve slučajno. No rješavati ih nisu htjeli jer to ugrožava njihove pokvarene i sebične interese. Što su bili na višim društvenim i državnim položajima to su više sprečavali temu demografije. Jesu li oni uopće svjesni problema? Naravno da su svjesni. Oni probleme više stvaraju nego što ih rješavaju.

Sada kada je predsjednica, među svima njima zasigurno najčestitija osoba u

vrhunskoj politici, osjetila potrebu da to pitanje stavi u središte pozornosti, doživljava neviđene kritike sa svih strana: od političara, režimskih medija i onih koji su najsretniji kada je u Hrvatskoj što gore to bolje. To da tzv. Vlada RH nije htjela surađivati s predsjednicom samo po sebi govori sve. Da nije ništa poduzela po tom pitanju onda bi je optužili da ništa nije ni htjela ni napravila. Sada kada je poduzela onda ni to nije dobro jer, eto, to je skupo za provesti demografske mjere. A nije skupo rasipati novac udrugama koje pljuju po Hrvatskoj i pri tome nemaju problem radnih mjesta kao jadnici koji odlaze izvan zemlje tražeći radna mjesta za sebe da bi mogli preživjeti.

Predsjednica im je s pravom odgovorila da je najskuplje ne poduzimati ništa. „Trošak“ za demografske mjere nije trošak nego ulaganje u hrvatsku budućnost, ne samo demografsku, nego i gospodarsku, sigurnosnu, kulturnu, i svaku drugu. Upravo je to „stabilnoj vladi“ trn u oku. Tzv. vlada ne želi trošiti na to da nekakvi Hrvati ostanu u Hrvatskoj, a kamoli da se oni davno i nedavno iseljeni vrate u Hrvatsku. Povratak nekoliko stotina tisuća hrvatskih iseljenika nije bezopasno na bilo koju nenarodnu vlast, pa i za ovu. Zato to treba spriječiti. Najbolji Hrvat je iseljeni Hrvat samo kad bi još svoj novac poklonio „stabilnoj vladi“ (ne investirao u gospodarstvo jer mu se to ne omogućuje).

Za promjenu zakona i korjenite promjene ne treba novac nego smo dobra volja. No nje kod političkog ološa nema i neće je ni biti. Koje konkretne mjere treba poduzeti nije nikakva mudrost; to gotovo zna svaki građanin, a ponajbolje stručnjaci kojih se i tako ništa ne pita osim ako rade u službi pokvarene vlasti. Čemu mistificiranje? Stvari su prokleta jednostavne ako se žele provesti. Oni koji ih ne žele provesti su veleizdajnici kojima treba suditi. Isključivi krivci za sve hrvatsko zlo su političari: što su na višim pozicijama to su odgovorniji.

Mate Knezović: Suočiti se sa strukturama zla

Nema sumnje da je predsjednica snažno identificirala gorući problem demografije, odnosno opstanka hrvatske države i hrvatskog naroda. Procesi su već otišli daleko i demografska zima opako trese Hrvatsku, a desetine tisuća ljudi bi uskoro moglo početi puniti ispražnjene dijelove Hrvatske i gradove. U nekom scenariju bi stotine ili milijuni ljudi bi vrlo brzo mogli naći svoje mjesto pod suncem baš u Hrvatskoj. Bojim

se da postoje, zasad skriveni, planovi MjereMoram naglasiti da su mjere dobre i svakako podržavam rješavanje problema ovrha, univerzalnog dječjeg doplatka, stimuliranja povratka iseljenika i drugo predloženo. No pitam se koji će se to iseljenik vratiti u represivno okruženje, Na žalost upravo to "represivno okruženje" susreću se već u konzulatima i veleposlanstvima

Republike Hrvatske u svijetu, što oni dobro znaju, pa je potrebno stvarati okruženje slobode i dobrodošlice, a njega neće biti s ovakvom Vladom.naseljavanja nekim drugim ljudim, rasama, vjerama i kulturama Hrvatske. Uskoro bismo mogli vidjeti i otvorene nastupe njihovih glasnogovornika i operativaca u Hrvatskoj.

Što se tiče predloženih mjera za državu ni jedna od njih financijski nije nedostižna. Dapače, te mjere bi brzo mogle donositi plodove čak i u području gospodarstva. Najsnažnija poruka je ona da su da je javna uprava "represivni aparat". Ovakva javna uprava predstavlja nepremostivu prepreku za ikakav razvoj Republike Hrvatske. Ona je naslijeđena iz komunističkog represivnog aparata i preme Hrvatima je neprijateljska. Ovakva poruka je, zapravo, trebala biti uvod u srž demografskog i svakog drugog problema u Hrvatskoj. Na žalost tu temu i taj problem predsjednica nije otvorila. To je lustracija, odnosno micanje duboko ukorijenjene odioznosti u strukturama vlasti u Republici Hrvatskoj, i nositelja te odioznosti, prema hrvatskom narodu i njegovim težnjama.

Predsjednica je uočila nepovoljnu društvenu klimu. Mešutim, mediji i privilegirani biznis-udrugari također predstavljaju represivni aparat. Za taj represivni aparat kažu da je "meka sila", no ona je još opasnija i podmuklija. Tako imamo pakleno trojstvo sastavljeno od represivnog aparata (javna uprava, mediji i subverzivne udruge). Dok u javnoj upravi još možete naći stručne domoljube u privilegiranim udrugama i glavnim medijima i njihovim HND-ima to gotovo da i ne postoji.

Kod javne uprave, kao represivnog aparata, naglašavam posebno Visoki upravni sud, koji je postao produžena ruka represivnih elemenata u javnoj upravi. Umjesto obeshrabrivanja i stavljanja javne uprave pod sudsku kontrolu taj sud je postao najveći provoditelj represije, iako je njegova svrha upravo suprotna. Kada ovom svemu dodamo sporo pravosuđe imamo veliki problem u razvoju Hrvatske. Moje je mišljenje da je pravosuđe, u zadnje vrijeme, napravilo neki pomak, no to je još daleko od onog što je nužno za razvoj države i uspostavu pravde.

Moram naglasiti da su mjere dobre i svakako podržavam rješavanje problema ovrha, univerzalnog dječjeg doplatka, stimuliranja povratka iseljenika i drugo predloženo. No pitam se koji će se to iseljenik vratiti u represivno okruženje, Na žalost upravo to "represivno okruženje" susreću se već u konzulatima i veleposlanstvima Republike Hrvatske u svijetu, što oni dobro znaju, pa je potrebno stvarati okružje slobode i dobrodošlice, a njega neće biti s ovakvom Vladom.

Zaključno. Mjere su nekakav pomak, no ne i rješavanje biti problema i otklanjanje uzroka demografske zime. I kod ovakvog prijedloga opstrukcija je i destrukcija iz Vlade, subverzivnih udruga i medija. No Hrvatska će se uskoro morati suočiti sa samim uzrokom zla, a to su navedene strukture zla.

Dr. sc. Ivan Poljaković: Rješenje je povratak kršćanskim vrijednostima

Da bi populacija ostala na istoj reproduktivnoj razini računa se da je potrebno 2.1 djeteta po ženi (obitelji). Hrvatska s prosjekom od 1.43 djeteta spada u zemlje s najvećim negativnim prirastom stanovništva. Čak i Kina, u kojoj je dugo godina na snazi bio zakon o samo jednom djetetu (vlast je zabranjivala obiteljima imati više od jednog djeteta), ima veći prosjek od Hrvatske. Dakle, stvar je vrlo jednostavna, narod koji ima prirodni prirast manji od 2.1 izumire. Kada će određeni narod izumrijeti ovisi o veličini tog naroda, te dužini perioda i veličini negativnog prirasta. Naravno da će manji narodi brže izumrijeti.

Zato je inicijativa predsjednice Kolinde Grabar Kitarović da sazove zajedničku sjednicu Vlade po pitanju demografije više nego za pohvalu. Nakon što premijer Plenković nije htio sazvati posebnu sjednicu Vlade, Predsjednica je izišla u javnost sa

svojim prijedlogom o demografskom oporavku. Prijedlog se ukratko svodi na pet točaka: gospodarske mjere, mjere obiteljske i pronatalitetne politike, mjere za blokirane građane, mjere useljavanja, i instrumenti za provedbu predloženih mjera. Sve ove mjere, osim jednog dijela mjera za useljavanje, mogle bi se svesti na jedan zajednički nazivnik: veći ekonomski standard roditelja.

Komentari premijera Plenkovića, oporbe, i drugih političkih i društvenih čimbenika bili su uglavnom negativni i podcjenjivački. No, nisu baš svi komentari bili posve negativni. Velim Ribić, predsjednik Matice hrvatskih sindikata, istaknuo je kako je Predsjednica pokazala "djelomično dobru anamnezu, odličnu dijagnozu, ali nije

ponudila adekvatnu terapiju". Prema Velimu Ribiću mjere koje je Predsjednica predložila su u redu, no pravo pitanje je kako stvoriti dodatnu vrijednost, tj. kako povećati standard građana.

Kao prvo želim reći da podržavam mjere koje je Predsjednica predložila u smislu povećanja životnog standarda građana, kao i razmišljanja Velimira Ribića o načinu povećanja viška vrijednosti. Međutim, nijedna od tih mjera neće doprinijeti demografskom oporavku. Za sve ove godine dok slušam rasprave o demografiji nisam nijednom čuo da je netko rekao istinu, tj. postavio pravu "dijagnozu". To samo pokazuje koliko Hrvati više nisu sposobni kritički razmišljati, jer su im dženderisti isprali mozak. Ekonomski standard građana nema ništa s demografskim rastom.

Nekada su narodi bili puno siromašniji, a ipak su imali puno više djece. I iz osobnog iskustva mogu to potvrditi. Ja sam jedanaesto dijete i najmlađi, rođen sam 1956., a moj najstariji brat rođen je 1924. godine. Nismo imali ni televizor ni auto (mobitela i računala nije ni bilo u to vrijeme), bili smo relativno siromašni, ali se hvala Bogu hrane uvijek našlo na stolu. Nakon Domovinskog rata 1996. godine otišao sam na Novi Zeland. To je bogata zemlja u kojoj je socijalna pomoć veća nego kod nas prosječna plaća. Međutim, oni imaju također negativni prirast stanovništva. On iznosi 1.81 po ženi, a bio bi puno Kontracepcija Hrvati su prihvatili kontracepciju, ne shvaćajući da to zlo dolazi iz iste kuhinje, gdje je glavni kuhar otac laži. Naivni Hrvati ne shvaćaju da je kontracepcija kamen temeljac dženderističkog projekta – uništenje čovjeka (njegove duše i tijela). Hrvati koji ne koriste kontracepciju uglavnom se ne rastaju (razvedenih brakova je oko 1%, dok je kod ovih drugih više od 30%, u SAD-u i veći od 50%), i imaju djece onoliko koliko im Bog da, u prosjeku četvero. manji, manji i od Hrvatske, da ne uvoze svake godine 50 tisuća imigranata koji uglavnom imaju više od dvoje djece. Dio Aucklanda u kojem sam živio zvao se Howick, a sada ga ljudi zovu Chowick, jer su sve Kinezi, više nema Kiwija (Novozelandčana). S ovakvim političarima nas čeka slična sudbina. Mogao bih još s tisućama primjera potkrijepiti tvrdnju da visina životnog standarda nije u korelaciji s demografskim rastom.

Što je onda posrijedi? Glavni i jedini uzrok demografskog sloma hrvatskog naroda

(kao i drugih naroda zapadnog svijeta) je gubitak tradicionalnih vrijednosti. Iako se danas 86% izjašnjava katolicima, većina njih su ipak samo na papiru katolici. Doduše, mnogi od njih idu i u crkvu, ali kada iziđu iz nje oni žive kao protestanti (vjeru usklađuju svojim nekim privatnim uvjerenjima, a ne Kristovoj crkvi). Kadgod neki narod ide protiv prirodnih zakona, on ide i protiv Boga, a kad ide protiv Boga on izabire smrt. Hrvati su prihvatili kulturu smrti koja dolazi iz kuhinje dženderista. Njihova glavna premisa jest ta da je svrha spolnog odnosa isključivo užitak. Ako je to tako, onda je uporaba kontracepcije logični slijed. Ako pak kontracepcija zakaže, onda je pobačaj sljedeći logični korak. Ako je svrha seksa samo užitak onda su istospolni čini normalna i poželjna pojava. Slijedom toga mogu se opravdati i pedofilija i zoofilija (snošaj sa životinjama) i ostale spolne nastranosti.

Nažalost, Hrvati su prihvatili kontracepciju, ne shvaćajući da to zlo dolazi iz iste kuhinje, gdje je glavni kuhar otac laži. Naivni Hrvati ne shvaćaju da je kontracepcija kamen temeljac dženderističkog projekta – uništenje čovjeka (njegove duše i tijela). Hrvati koji ne koriste kontracepciju uglavnom se ne rastaju (razvedenih brakova je oko 1%, dok je kod ovih drugih više od 30%, u SAD-u i veći od 50%), i imaju djece onoliko koliko im Bog da, u prosjeku četvoro.

Mogao bih o ovome napisati knjigu, ali ovdje nemam toliko prostora, pa ću zaključiti. Dijagnoza Predsjednice je pogrešna, a terapija nije stvaranje viška vrijednosti, već povratak vrijednostima – kršćanskim vrijednostima.

Don Anđelko Kaćunko: Problem je duhovni

Predpostavljam da je tzv. Predsjednica najvjerojatnije reagirala na poticaj nekoga od svojih savjetnika, koji su svjestni dramatične demografske situacije u kojoj se nalazi hrvatski narod koji ubrzano "odlazi na groblje izumrlih", kako je govorio pokojni don Ante Baković (pa su mu se čak i svećenici rugali, a iz katedrale na Kaptolu izbacili su iz prodaje njegov časopis Narod!). Potpuno je svejedno je li sama Kolinda iskreno želi "spašavati narod" ili je njezina najnovija "demografska akcija" običan populistički potez. Potpuno je svejedno kako su reagirali neki (poglavito lijevoliberalni) mediji i političari – s pohvalama ili s prepucavanjima – ter jesu li političari uopće svjestni važnosti te teme (jasno je da neki jesu, ali su svjestni i svoje nemoći da na to utječu,

kao i svoje obveze da na javnoj pozornici moraju nastaviti igrati ulogu koja im je dana, kako pozornost naroda koji prati taj 'politshow' ne bi popustila!).

Bitna je činjenica da ni Ona (KGK), ni bilo tko s područja politike, ekonomije, kulture, Crkve... gotovo nimalo (poglavito ne u kratkom roku!) ne može utjecati na promjenu demografskog 'kursa' tonućega 'Crotitanika' ter da su te "Predsjedničine mjere" potpuno

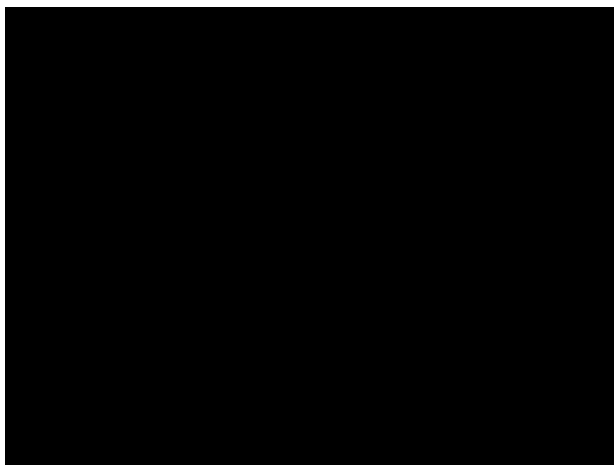
neprovedive (jer to ovisi o onoj moći koja na sve načine sustavno upropaštava naš narod) odnosno da ne bi donijele gotovo nikakvo poboljšanje. Zašto? Zato što, općenito, demografija (ne kao znanost, nego kao 'rađanje djece' iznad one proklete formule koja je začeta 'šezdesetosmaškom' seksualno-kontraceptivnoj revoluciji – "zwei Kinder") nije ni politički, ni ekonomski, ni... nego - duhovni problem!

Zato stalno, onima koji navijački domoljubno galame kako treba moliti (ili pak "zavjetno hodati") za Domovinu, kako treba "spašavati Hrvatsku"... itd. (a gotovo nitko od njih nema više od dvoje djece!), posvješćujem da Hrvatsku ne treba spašavati - ona je dobro od stoljeća sedmog, kao što je bila i prije dolaska Hrvata! Nego hrvatski narod treba spašavati! Međutim, hrvatski narod na rubu demografskog sloma nitko ne može spasiti – hrvatski narod jedino sam sebe može spasiti! A to se ne događa – jer narod još nije "dotaknuo dno" odnosno nije "lupio glavom o pod", iako su svi alarmi davno trebali biti uključeni. Ali, što je najgore, to se niti neće dogoditi – bez neke velike i dramatične promjene izvana (jer bez Božjega zahvata teško je očekivati promjenu iznutra).

Jer, jedan od najvažnijih razloga za taj demografski sunovrat je masovno "pomicanje naglaska" na domoljublje u

Zaokret
Nakon što su Hrvati "u svojoj državi" postupno "oslobođeni" od svih stupova suvereniteta, hrvatski narod, tj. njegov golem dio sada je u tako dubokoj duhovnoj krizi da – moglo bi se tako reći – više nema ni spolni odnosno prokreativni 'suverenitet'! Zbog svega toga na ovaj tragičan fenomen treba prestati gledati (samo) sociološki i politički, nego je potreban i teološki

vidik. A to znači da je našem narodu potrebno obraćenje odnosno potpuni zaokret u mišljenju i življenju. To pak najprije znači da bi mlade fertile obitelji trebale doživjeti duhovnu obnovu i moralnu preobrazbu odnosno početi živjeti po formuli Moli-radi-roditi, oslanjajući se potpuno samo na Boga.komunizmu i na 'standardoljublje' u

demokraciji, pri čemu je bogoljublje ostalo samo kao sredstvo jednog i drugog. Postupno 'klizeći' s Evanđelja kao temelja svoga života i gubeći vjeru u Boga odnosno doživjevši poremećaj vrijednosti, "hrvatski katolički narod" je zaboravio Isusovu opomenu: "Bez mene ne možete učiniti ništa!", kao i mudru napomenu: "Kome Bog nije na prvom mjestu, ništa mu neće biti na pravom mjestu!"

Nažalost, gorka je istina da najveću odgovornost za sadašnje stanje ima naša Crkva, tj. njezin vrh, jer je umjesto moralnog odgajanja naroda pomaknula naglasak u pastoralnoj praksi na borbu protiv "bezbožnog sistema" (u komunizma) ter na nejasnu kritiku "grješnih struktura" (u tzv. demokraciji). Zato imamo nevjerojatno paradoksalan i tragičan fenomen - propadanje našega naroda u sadašnjosti pokazuje kako ga je to "naša Crkva sačuvala u prošlosti"...! Konkretno, kako je "sačuvala" npr. Slavoniju da prokletstvom "bijele kuge" očuva zemlju od obiteljskih usitnjavajućih podjela, da bi sada ta ista zemlja ostala pusta i prazna...! A to i takvo "čuvanje naroda" nastavilo se u demokraciji, pojačano s komemoracijama nad jamama i grobištima "naših povijesnih stradanja", u čemu je Crkvi svesrdnu podporu od devedesetih pružala tzv. domoljubna demokratska politika (premda je predsjednik Tuđman drukčije zamišljao ulogu Crkve u duhovnoj i moralnoj preobrazbi naroda iz komunističkog u demokratski mentalitet). A nakon što je hrvatski narod definitivno 2000. godine potpuno izgubio medijski suverenitet, destruktivna liberalistička medijska 'propagadna' potpuno je narod izludila partizansko-ustaškom 'borbenom gotovošću' tako da se većini Hrvata (osim najmlađe generacije koja je u tome smislu 'neprepoznatljiva!') danas slobodno može u EU-zdravstveni karton upisati dijagnoza: 'bleiburgitis et jasenovacitis alias mania croatica cronica et acuta', u kojoj opet većina lijek traži u sapunicama i/li utakmicama...

Konačno, nakon što su Hrvati "u svojoj državi" postupno "oslobođeni" od svih stupova suvereniteta, hrvatski narod, tj. njegov golem dio sada je u tako dubokoj duhovnoj krizi da – moglo bi se tako reći – više nema ni spolni odnosno prokreativni 'suverenitet'! Zbog svega toga na ovaj tragičan fenomen treba prestati gledati (samo) sociološki i politički, nego je potreban i teološki vidik. A to znači da je našem narodu potrebno obraćenje odnosno potpuni zaokret u mišljenju i življenju. To pak najprije znači da bi mlade fertile obitelji trebale doživjeti duhovnu obnovu i moralnu preobrazbu odnosno početi živjeti po formuli Moli-radi-roditi, oslanjajući se potpuno samo na Boga. S punom sviješću o velikoj istini koju nam je na našem jeziku u Solinu izrekao sveti papa Ivan Pavao 'Dragi': "Ne vjerujte onima koji vam obećavaju lagana rješenja – bez žrtve se ne može sagraditi ništa veliko!" Svi drugi prijedlozi i sve druge mjere jesu najobičnije "plaćenje prazne (medijsko-političke) slame" odnosno pobožno-domoljubna zabluda – jednaka svojedobnom naivnom očekivanju naroda da će nam sve riješiti "slatka varka Kolinda"!

Kazimir Mikašek Kazo: Predsjednica ima šansu i potencijal postati nova točka okupljanja suverenista i domoljuba

Više puta smo u mainstreamu iz pera etabliranih političkih analitičara mogli pročitati da su predsjednice Kolinda Grabar Kitarović i predsjednik Vlade Andrej Plenković proizvodi "zrinjevačkog inkubatora" MVP-a koji je još i danas nadziran budnim okom sive eminencije hrvatske diplomacije u liku i djelu („očenašeka“, „pola meni, pola tebi, pola Bagi“), Mate Granića. Dakle Predsjednica i premijer dolaze iz iste diplomatske „kuhinje“, diplomatska iskustva su stjecali u bruxellskim i inim bjelosvjetskim hodnicima, proglašeni su novom generacijom hrvatske diplomacije, a neki proroci predviđjeli su im blistavu političku karijeru na korist našoj domovini. Osim toga dolaze iz iste političke stranke koja sebe voli nazivati narodnjačkom i demokršćanskom! I umjesto da skladno na temelju proklamiranog demokršćanskog svjetonazora u ozračju iskrene suradnje kormilare hrvatskim brodom vodeći ga u mirne luke, mi danas svjedočimo pravom ratu do istrebljenja. Naše iskreno oduševljenje činjenicom da smo prvi puta nakon 2000. godine osvojili oba hrvatska brda pretvorilo se u razočarenje i depresiju gledajući taj poznati hrvatski jal i neslogu u samom vrhu hrvatskog čelništva.

O kakvoj novoj Tuđmanovoj pomirbi nam propovijeda premijer Andrej Plenković kada nije u stanju mirno i u skladnom zajedništvu s Pantovčakom započeti rješavati demografsku katastrofu koja prijete nestankom naroda i države? Ili obrnuto, jer za svađu je uvijek potrebno dvoje? Kako je moguće da je pitanje demografske obnove Hrvatske, pitanje oko kojega bi trebalo stvoriti konsensus svih politički aktera bez obzira na ideološke predznake, postalo kamen spoticanja i novog razdora? Nije li blasfemično i svetogrдно na toj temi hrvatskog opstanka judoškudaški ubirati političke bodove u pravoj torbarskoj maniri, što će još jedan značajan broj onih koji se lome ostati ili otići, zauvijek istjerati iz Hrvatske trbuhom za PrilikaPredsjednica Kolinda Grabar Kitarović ima šansu i potencijal postati nova točka okupljanja suverenista i domoljuba. Svojim promišljenim politikama ima povijesnu šansu homogenizirati razbijenu demokršćansku većinu u Hrvatskoj. Ona ima priliku u domoljublju pomiriti sve one koji žive Hrvatsku i koji su ginuli za Hrvatsku, jer domoljubno zajedništvo u ozračju etike i morala je nulta točka projekta demografske obnove. Ako demografsku revitalizaciju prepustimo ovoj ili nekoj drugoj velikoj koaliciji Hrvatska će doista postati slučajna država sa slučajnim narodom, bez naroda.kruhom. Umjesto da Pantovčak i Banski dvori stvaraju zajedništvo i realne pretpostavke za ostanak u domovini, oni su svojim opskurnim animozitetima napunili barem deset autobusa hrvatskih dragulja koji su šutke napustili ovakvu Hrvatsku koju nije nitko sanjao ni u najružnijim snovima. Predsjednica Kolinda Grabar Kitarović prezentirala je svoj opsežan plan demografske

revitalizacije, a iz obimnog materijala mogli smo vidjeti da je na tom planu radila ozbiljna i odgovorna grupa intelektualaca koja duboko razumije ovu problematiku. Osim toga, plan Predsjednice podržali su vodeći demografski autoriteti u Hrvatskoj, g. Akrap i g. Šterc, pa zbog toga i bez kapilarne analize dokumenta, bilo bi

razumno vjerovati u vjerodostojnost i kvalitetu tog dokumenta. Ono što sam ja mogao zaključiti, ključna poruka Predsjednice je da su u Hrvatskoj potrebne sveobuhvatne reforme u svim područjima političko-društvenog života uključujući i propitivanje samog ustroja političkog sustava. Dakle nije dovoljan samo novac kao kamen spoticanja, potrebno je u srži mijenjati političko ozračje i podjednako potaknuti i gospodarstvo i domoljublje. Oni hladni birokrati i diplomati koji ne osjećaju bilo svoga naroda, koji ne znaju da je Hrvatska stvorena na krilima silnih domoljubnih emocija, ne će nikada shvatiti da bez ljubavi prema domovini nema ni ekonomskog prosperiteta, a bez ekonomskog prosperiteta nema ni uspjeha populacijske politike. Hrvatsko biserje nam klizi kroz prste i odlazi u nepovrat! Hrvatska mladost još jednom je protjerana iz domovine i gotovo da nema nikakve razlike između Titovih, Milanovićevih i Plenkovićevih emigranata. Zastrašujuće je besramno i bogohulno što se u pozadini ove teme koja je od vitalnog značaja za opstojnost Domovine vodi zapravo brutalni rat za prijestolje na Pantovčaku.

Andrej Plenković je svojim planskim skretanjem u lijevo, kao predsjednik HDZ-a iz kojega je poniknula i predsjednica Kolinda Grabar Kitarović, potpuno razbio demokršćansko biračko tijelo srljajući u lijevi centar. Poglavitito je prepolovio ono biračko tijelo koje je Predsjednicu svojim domoljubnim glasovima dovelo na Pantovčak. Pitanje, hoće li ovaj i ovakav HDZ podržati Predsjednicu u borbi za drugi mandat potpuno je izlišno. Pantovčak je bez ikakve sumnje, kao miraz rezerviran za Plenkovićevu veliku koaliciju i u ovoj konstelaciji političkih snaga u Hrvatskoj, čini mi se, Predsjednici bi bilo apsolutno kontraproduktivno i štetno tražiti podršku Andreja Plenkovića za svoj reizbor. HDZ-ov rejting je u slobodnom padu, premijer Plenković je uvjerljivo najnegativniji političar u Hrvatskoj, više od 75%

ispitanika misli da Hrvatska ide u pogrešnom smjeru, a ekonomski pokazatelji sve su više u negativnoj zoni. Osim toga, sve glasnije se šapće da se u bitku za Pantovčak ozbiljno sprema Plenkovićev smokvin list Damir Krstičević. Ako do toga dođe ponovo ćemo gledati stari film razbijanja demokršćanskog biračkog tijela na korist skrivenom

favoritu Toninu Piculi. Zbog toga Predsjednica svoju političku sudbinu ne bi smjela vezati s političkom sudbinom Andreja Plenkovića.

Predsjednica Kolinda Grabar Kitarović ima šansu i potencijal postati nova točka okupljanja suverenista i domoljuba. Svojim promišljenim politikama ima povijesnu šansu homogenizirati razbijenu demokršćansku većinu u Hrvatskoj. Ona ima priliku u domoljublju pomiriti sve one koji žive Hrvatsku i koji su ginuli za Hrvatsku, jer domoljubno zajedništvo u ozračju etike i morala je nulta točka projekta demografske obnove. Ako demografsku revitalizaciju prepustimo ovoj ili nekoj drugoj velikoj koaliciji Hrvatska će doista postati slučajna država sa slučajnim narodom, bez naroda.

Model Tuđmanove pomirbe nije uspio, a sam predsjednik Tuđman je to priznao u svom zadnjem proročanskom govoru

na aerodromu Pleso. Predsjednik Tuđman je kristalno jasno poručio da „nećemo dozvoliti jugo komunističkim i boljševičkim ostacima“ da nam otmu ono što smo stvarali, da nam otmu Hrvatsku. Veličina predsjednika Tuđmana zrcali se u njegovoj spremnosti priznati neuspjeh svoje politike pomirbe, dok premijer Plenković

pozivajući se na Tuđmana promovira ono što nije uspjelo ni „ocu domovine“! To je model u kojemu su „Borgovi seniori“ opljačkali Hrvatsku za vrijeme Tuđmana, to je model u kojemu će „Borgovi juniori“ nastaviti s pljačkom Hrvatske skrivajući svoju zločinačku prošlost radi svoje veleizdajničke budućnosti. To je model koji će iz Hrvatske protjerati još milijun Hrvatica i Hrvata, poglavito onih koji život svojih obitelji grade na poštenju i vjeri u Domovinu.

Predsjednica Kolinda Grabar Kitarović je na političkom i životnom raskrižju i ako ne odabere pravi put ostatak će zabilježena kao statistička pogriješka iz „zrinjevačkog inkubatora“. Prvi korak na tom putu trebao bi biti odustanak od uzvratnog posjeta predsjedniku Vučiću i Srbiji, sve dok Premijer Plenković u skladu sa svojim ovlastima operativno ne zatvori sva prijevorna i otvorena pitanja s Beogradom. Na tom iskustvu, Predsjednica je već bila snažno izložena kritikama na etičkom i moralnom planu i više si taj luksuz ne smije dozvoliti.

Tek ćemo vidjeti radi li se u ovom slučaju o realnom sukobu Pantovčaka i Banskih dvora, radi li se o ratu do istrebljenja, ili je to najobičniji novinarski spin!? Na vrijednim komentatorima i analitičarima ostaje potraga za odgovorom na ova retorička pitanja.

Ivan Jaklin: Bez slobodne nedjelje nema obnove Hrvatske

Gospođa Predsjednica RH, Kolinda Grabar Kitarović, vidjevši da nema sugovornika u ovoj sudbinskoj temi o kojoj ovisi budućnost ove zemlje i opstanak hrvatskog naroda, prije nekoliko dana predstavila je mjere demografske politike koje je pripremio njezin tim stručnih i odgovornih osoba kao poticaj za jedan iskreni, svehrvatski dijalog u iznalaženju rješenja izlaska iz ove tragične situacije.

Svakako, radi se o jednom brižno pripremljenom dokumentu u kojem se kao bitne mjere predlažu gospodarske mjere, reforma javne uprave, mjere obiteljske politike, te mjere useljavanja u RH.

Vjerojatno, čak niti pročitavši tekst ovih mjera, odmah je uslijedila „žestoka paljba s Banskih dvora“ prema gospođi Predsjednici od strane aktualne ministricice Ministarstva Nedjelja Za nas Hrvate je nedjelja, dan Gospodnji, dan obitelji! Bila je i ostat će! Politika nas je podijelila, a sada nas želi i uništiti, jer se ne promiču općenarodne vrijednosti. Možda je ovaj politički sustav već i umro. Možda je već i ova Prva Republika na izdisaju. No, narod nije umro. Narod je taj koji odlučuje. Hrvatska živi i kada proživljava najteža iskušenja. Mi smo hrabar i odvažan Narod. Dok je naroda koji voli ovu zemlju biti će i Hrvatske. Možda se već rađa druga republika, slobodna zemlja, slobodnih Hrvata koji ljube svoju domovinu. Vratiti nam je nedjelju rodu našem i miloj domovini. Bez slobodne nedjelje nema obnove Hrvatske. demografij itd., gđe Nade Murganić, koja se voli predstavljati kao istinska promicateljica kršćanskih i obiteljskih vrijednosti (vjerojatno u „Istanbulskoj varijanti“). Kao da smo zaboravili trenutak kada je u veljači ove godine tijekom konferencije za tisak istog tog Ministarstva, nakon njezinog predstavljanja demografskih mjera, njezin dotadašnji djelatnik, dr. sc. Marin Strmota, državni tajnik, podnio ostavku, dajući tako do znanja svekolikom hrvatskom puku koliko su isprazne mjere demografske politike ovog Ministarstva, zapravo Vlade RH.

Nije mi nakana komentirati mjere demografske obnove kako je to objavio stručni tim gđe Predsjednice. Ponavljam, izvrsna je to podloga za žurnu, daljnju raspravu svih dobronamjernih ljudi koji vode ovu zemlju, smo ako postoji dobra volja odgovornih osoba koje bi ih trebale ozakoniti i u djelo provesti.

Gubitak mladog naraštaja, cijelih mladih obitelji je naš najveći i najopasniji problem, i

to sada kada napokon imamo slobodnu državu. Većina tih mladih ljudi rođena je u ovoj, našoj Hrvatskoj. Zašto taj mladi hrvatski puk ostavlja zemlju očeva svojih? Pa zar je neizvjesnost tuđe zemlje ipak bolja od ove „majke Hrvatske“, koja je mnogima postala maćehom?

Gledajući u povijest, samo jedno i pol stoljeće unatrag, možemo reći da su nas u to vrijeme čak tri puta prilike prisiljavale da napuštamo zemlju djedova i očeva naših.

S pojavom novih tehničkih i tehnoloških čuda druge polovice XIX. stoljeća došlo je do naglog razvoja industrije, posebno u prekomorskim zemljama, posebno u SAD-u. Radna snaga je nedostajala u toj ogromnoj zemlji, pa su preko Atlantika odlazili i mnogi Hrvati „trbuhom za kruhom“ ne bi li poboljšali uvjete života svojim siromašnim obiteljima. Tada su odlazili uglavnom mladi muškarci, ostavljajući doma žene i malenu dječicu. Slali su kući teško zasluženi novac, svojim obiteljima. Mnogi se nikada više nisu vratili u Hrvatsku.

Dakle, ovaj po meni prvi egzodus Hrvata bio je ekonomske, egzistencijalne naravi.

Genocid izvršen nad hrvatskim narodom 1945., (kako ja razmišljam o egzodusu Hrvata) nije bio u kontekstu tih tzv. „dobrovoljnih“ odlazaka iz Hrvatske. Ali su njegovi zločinački učinci još vidljivi i danas na osakaćenom tijelu ponižene Hrvatske i njene ranjene duše.

Sedamdesete godine prošloga stoljeća, posebno nakon sloma Hrvatskog proljeća, ponovno su natjerale Hrvate u tuđinu. Ovaj put bila je to Srednja Europa, dijelom Kanada, Australija i Novi Zeland. Ne mogavši naći normalan posao u komunističkoj državi, „hrvatski nacionalisti“ dobivali su uredne YU-putovnice, te su mogli otići na rad u kapitalističke zemlje, zarađene devize slati u Jugoslaviju, koja ih je konvertirala u inflatorne YU dinare i tako obiteljima „gastarbeitara“ dostavljala i isplaćivala „novce iz Njemačke“.

Taj drugi egzodus bio je političke naravi.

Što nam se to događa zadnjih nekoliko godina? Politički sustav u RH potpuno je uništio sustav općenarodnih vrijednosti.

Škole su postale mjesta u kojima se stječu vrhunska tehnička znanja i zvanja. Zaista, ovdje prigovora nemam. Naši mladi stručnjaci i znanstvenici su ponos ove zemlje diljem svijeta. Ali, na duhovnom planu, mladi naraštaj je teško osakaćen. Vrijednosti

ovoga naroda koje su naše bogatstvo svih 14 stoljeća našeg obitavanja na ovom prostoru sve manje Hrvatske, sustavno se ruše i uništavaju. Brišu nam te vrijednosti iz narodne svijesti, kao nešto nazadno i glupo. Nepotrebno. Razni mrzitelji svega što ima veze s Hrvatskom pljuju po toj Hrvatskoj uredno financirani iz državnog proračuna RH(?!). Mladi, ne samo da u školi ne stječu znanja o svojem narodu, o svojoj zemlji, nego ih se potiče da budu barem ravnodušni, ako već ne mogu mrziti ovu zemlju.

Hrvatski nogomet, naša sjajna državna reprezentacija, ostali su još jedino mjesto i trenutak našeg hrvatskog zajedništva u ovoj duboko podijeljenoj zemlji.

I, zato cijele mlade obitelji, i po završetku školovanja, ne mogavši naći posao u Hrvatskoj, odlaze iz Hrvatske. Zanimljivo je da s tim mladim obiteljima polazi i Crkva u Hrvata, koja na tim većim mjestima gdje sada obitavaju Hrvati utemeljuje Hrvatske župe, dakle ne više Hrvatske katoličke misije, već župe oko kojih se okuplja hrvatski puk koji će tu raditi i živjeti i tu zauvijek ostati! Strašno, zar ne?

Ovaj „programirani“ odlazak mladog naraštaja iz Zemlje Hrvata smatram trećim i odlučnim egzodusom kojeg nazivam etnocidom u „sijedoj Hrvatskoj“, zemlji umirućih staraca i starica.

Na kraju ovog razmišljanja želim reći samo jedno, ono što u mjerama demografske obnove nisam primijetio niti pročitao. Želio bih da i naša Hrvatska postane normalna zemlja, članica Europske unije i da i u Hrvatskoj vladaju stoljetni običaji koje te uljuđene zemlje Europe čuvaju, a to je – nedjelja je neradni dan.

Za nas Hrvate je nedjelja, dan Gospodnji, dan obitelji! Bila je i ostat će! Politika nas je podijelila, a sada nas želi i uništiti, jer se ne promiču općenarodne vrijednosti. Možda je ovaj politički sustav već i umro. Možda je već i ova Prva Republika na izdisaju. No, narod nije umro. Narod je taj koji odlučuje. Hrvatska živi i kada proživljava najteža iskušenja. Mi smo hrabar i odvažan Narod. Dok je naroda koji voli ovu zemlju biti će i Hrvatske. Možda se već rađa druga republika, slobodna zemlja, slobodnih Hrvata koji ljube svoju domovinu.

Vratiti nam je nedjelju rodu našem i miloj domovini.

Bez slobodne nedjelje nema obnove Hrvatske.

Davor Dijanović

Prilog je dio programskoga sadržaja "Događaji i stavovi", sufinanciranoga u dijelu sredstvima Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija.

